

ת"פ 35629/02/18 - מדינת ישראל נגד א ג (עציר) - הובא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35629-02-18 מדינת ישראל נ' ג(עציר)

ת"פ 1007-04-18

ת"פ 14826-04-18

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירלי ברזילי ועו"ד מורן
המאשימה
ישראל
נגד
א ג (עציר) - הובא על ידי שב"ס
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד איתי רוזין

גזר - דין

מבוא

1. הנאשם והמתלוננת היו בתקופה הרלוונטית לכתבי האישום בני זוג החיים בנפרד.
 2. בהכרעת דין מיום 16.5.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשלושה כתבי אישום שצורפו זה לזה.
 3. בת"פ 35629-02-18 הורשע הנאשם, לפי כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב האישום הראשון").
לפי כתב האישום המתוקן, ביום 12.2.18 יצאה המתלוננת מהבית לאסוף את בנה הקטין, בעוד הנאשם הולך בעקבותיה. הנאשם המשיך ללכת בעקבותיה גם לאחר שאספה הקטין מהגן. מששוחחה המתלוננת בטלפון, והנאשם סבר כי היא מדברת עליו, תקף הנאשם את המתלוננת, בכך שאחז בצווארה בחוזקה באמצעות שתי ידיו עד שהרגישה מחסור באוויר. בהמשך, לאחר שעלו לבית, המתלוננת ביקשה מהנאשם לעזוב את הבית והוא תקפה בכך שבעט ברגלה ובגבה. בסמוך לאחר מכן, המתלוננת הזעיקה את המשטרה והנאשם עזב את הבית. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת סימן אדום.
 4. בת"פ 1007-04-18 הורשע הנאשם, לפי כתב האישום, בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").
 5. לפי כתב האישום, ביום 29.3.18, לא שהה הנאשם בתנאי מעצר הבית שעליו הורה בית המשפט במסגרת שחרורו ממעצר.
- בת"פ 14826-04-18 הורשע הנאשם, לפי כתב האישום המתוקן, בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי

סעיף 287(א) לחוק העונשין, בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השלישי").

6. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 3.4.18 ובניגוד להוראה החוקית שהורתה לו להימצא בתנאי מעצר בית, נכנס הנאשם לבית המתלוננת, ולחדר בו לנה המתלוננת, ונטל מהשידה טלפון של חברתה. כן עלה על מיטת המתלוננת, אשר נעורה ודרשה ממנו לצאת מהבית. בשלב זה תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה בראשה באגרופיו עד שהפילה מהמיטה לרצפה, בעט בה בכל חלקי גופה והיא ברחה מפניו לסלון על מנת להתקשר למשטרה. הנאשם המשיך להכות את המתלוננת בידיו, עד שחברתה נכנסה לסלון, המתלוננת ניצלה את הסחת הדעת ורצה לשירותים עם מכשיר הטלפון האלחוטי בידה. הנאשם החל מושך בכבלים של הממירים על מנת למנוע מהמתלוננת להתקשר למשטרה, אולם היא העמידה פנים כאילו התקשרה למשטרה, ובהמשך לכך הנאשם עזב את הבית, כשברשותו מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ושל חברתה. בהמשך, עת הגיעו השוטרים לעצור את המשיב, נטל סכין מטבח והחל חותך את פרקי ידיו. הנאשם נלקח לבית החולים קפלן שם ניסה להעלים את המכשיר הנייד של המתלוננת בכך שהשליכו לפח.

7. הסדר הטיעון לא כלל הסכמות לעניין העונש.

ראיות לעונש

8. המתלוננת העידה מטעמו של הנאשם ומסרה כי היא מבקשת להתחשב בנאשם, משום שהיא "התפרצה" עליו והוציאה אותו מדעתו, בהיותה בהיריון ותחת השפעת הורמונים.

טענות הצדדים לעונש

9. באת כוח התביעה טענה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד ויש לקבוע לגביו מתחם עונש הולם.

10. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומה, שלמות גופה ובטחונה של המתלוננת. לצד זאת נפגעה זכותה לשלוות נפש, ובפרט בתוך המסגרת הזוגית המבוססת על יחסי אמון. כן פגע הנאשם בערכים החברתיים של שמירה על קניינו של הפרט, הגנה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי.

11. לטענתה, לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה כפי שפורטה, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 8 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים; מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה; ואילו מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השלישי, נע בין מאסר לתקופה של 14 חודשים ובין מאסר לתקופה של 28 חודשים.

12. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר; לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ורכוש; אין כל פתח לשיקום ומדברי המתלוננת ניתן ללמוד על הקושי שבהמשך יחסייהם.

13. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם בשלושת התיקים יחדיו מאסר לתקופה של 22 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת.

14. לטענת בא כוח הנאשם, יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין מכלול כתבי האישום, וזאת בהתאם למבחן הקשר ההדוק. לטענתו, לאחר תיקון כתבי האישום, אין העבירות המיוחסות לנאשם כה חמורות, ובהתאם למדיניות הפסיקה הרלוונטית, מתחמי העונש שלה עתרה התביעה אינם מבוססים.

15. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה; על הנאשם לא הוטל בעבר עונש מאסר וזה מעצרו הראשון; המתלוננת מבקשת להקל עם הנאשם.

16. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בימי מעצרו של הנאשם לתקופה של חודשיים.

17. בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו, וביקש להשתחרר על מנת שיוכל לגדל עם המתלוננת את ילדם המשותף.

דין והכרעה

בכמה אירועים מדובר?

18. לפי סעיף 40ג לחוק העונשין, הרשיע בית המשפט נאשם בביצוע מספר עבירות, עליו לקבוע, בשלב ראשון, אם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים. בשלב שני, יקבע מתחם העונש ההולם בגין כל אירוע. בית המשפט העליון קבע את "מבחן הקשר ההדוק", שלפיו יש לבחון הקשר בין העבירות, הצדדים לעבירות, ואם מדובר בתכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 5643/14 עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לחוות דעתו של כבוד השופט פוגלמן (29.12.14)).

19. במקרה הנדון, למרות הרקע המשותף שעניינו במשבר בקשר הזוגי בין הנאשם והמתלוננת, כל אחד מהאישומים מהווה אירוע נפרד, כהגדרתו בסעיף 40ג לחוק העונשין. כל אחד מהאישומים אירע במועד אחר הנפרד זה מזה. העבירה מושא כתב האישום הראשון אירעה ביום 12.2.18. העבירה מושא כתב האישום השני אירעה ביום 29.3.18 ואילו העבירות מושא כתב האישום השלישי אירעו ביום 3.4.18. יתר על כן, כל אחד מהאירועים התחיל והסתיים במועדים הנזכרים. לא ניתן לומר גם כי היתה תכנית עבריינית אחת, שהרי האירועים כלל לא היו מתוכננים. מכאן, שלא ניתן לומר, כי אך בשל היות המעשים חלק ממערכת היחסים בין בני הזוג, מהווים כלל המעשים אירוע אחד.

מתחם העונש ההולם

20. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

21. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, שלווה נפש וביטחון של נשים. לצד זאת, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על קניינו של הפרט ופרטיותו. כן נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלטון החוק ועל כיבוד צווי בית המשפט.

22. הפגיעה בערכים החברתיים מושא כתב האישום הראשון היא בינונית, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה ותוצאתה. הנאשם עקב אחרי המתלוננת, תקף אותה, בכך שאחז בצווארה בחוזקה באמצעות שתי ידיו עד שהרגישה מחסור באוויר. בהמשך, תקף הנאשם פעם נוספת את המתלוננת, בכך שבעט ברגלה ובגבה. הנאשם עזב את המקום

רק לאחר שהמתלוננת הזעיקה את המשטרה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלוננת סימן אדום, אולם לא נגרמו חבלות קשות.

23. הפגיעה בערכים החברתיים מושא כתב האישום השני היא קלה. הנאשם אמנם לא שהה בתנאי מעצר הבית שעליו הורה בית המשפט במסגרת שחרורו ממעצר, אולם לא ביצע עבירות נוספות באותה העת.

24. הפגיעה בערכים החברתיים מושא כתב האישום השלישי היא קשה. הנאשם הפר הוראה חוקית, נכנס לבית המתלוננת ולחדרה בעת שלנה, ותקף את המתלוננת בכך שהכה אותה בראשה באגרופיו עד שהפילה מהמיטה לרצפה, בעט בה בכל חלקי גופה והיא ברחה מפניו לסלון על מנת להתקשר למשטרה. הנאשם המשיך להכות את המתלוננת בידיו, עד שדרך מקרה בלבד, עלה בידי המתלוננת להעמיד פנים כי היא מתקשרת למשטרה ולהניסו. הנאשם אף ניסה למנוע מהמתלוננת להתקשר למשטרה. הנאשם עזב את הבית, כשברשותו מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת ושל חברתה, ותוך שהוא פוגע ברכושן ובפרטיותן. ניתן בנקל לשער את האימה והפחד שאחזו במתלוננת, עת נכנס הנאשם לביתה, תוך הפרת הוראה חוקית ובעת שלנה בבית, ובהמשך תקף אותה, ואף ניסה למנוע ממנה להתקשר למשטרה. הנאשם ניסה להעלים את המכשיר הנייד של המתלוננת בכך שהשליכו לפח.

25. ממדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ברף מעשים בינוני, ובנסיבות דומות, עולה כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים (ראו, למשל: (רע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (2.5.16); ע"פ (י-ם) 28138-02-16 **ח' ל' נ' מדינת ישראל** (7.9.16); עפ"ג (ב"ש) 44543-02-11 **פנסיוק נ' מדינת ישראל** (22.6.11); ת"פ (י-ם) 27004-05-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.3.18); ת"פ (ראשל"צ) 49630-12-14 **מדינת ישראל נ' מיסנגאו** (15.9.16); ת"פ (כ"ס) 16279-01-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.6.16); ת"פ (רח') 34221-03-15 **מדינת ישראל נ' טרפה** (28.12.15); ת"פ (רח') 9957-05-12 **מדינת ישראל נ' כובשי** (23.2.15); ת"פ (רמ') 10957-05-09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.2.15)).

26. התביעה הגישה פסיקה שעניינה בנסיבות חמורות בהרבה, כמו למשל עבירות נוספות או מעשים חמורים יותר. כן הגישה מספר פסקי דין שבהם בית המשפט המחוזי הקל בענישה במסגרת הערעור (ראו, למשל: רע"פ 977/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.16); רע"פ 3463/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15); ת"פ (רח') 19059-07-16 **מדינת ישראל נ' לוי** (16.3.17), אשר עונשו הופחת בערעור; ת"פ (רח) 32661-06-13 **מדינת ישראל נ' גרינפלד** (3.4.16), אשר עונשו הופחת בערעור). יוער, כי לאור עתירת התביעה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום ואישום, היה מקום להגיש פסיקה שעניינה בעבירות הרלוונטיות לכל אישום ואישום.

27. מתחם העונש ההולם עבירה של הפרת הוראה חוקית, ברף נמוך ובנסיבות דומות, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר, ולמעשה, אין על כך מחלוקת. גם בהקשר זה הגישה התביעה פסיקה שעניינה בנסיבות חמורות בהרבה, אולם למעשה לא טענה, כי יש לבסס על פסיקה זו את המתחם (ראו: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (3.9.15)).

28. מטבע הדברים קיים קושי מובנה בהפנייה לפסיקה שעניינה בנסיבות הייחודיות של כתב האישום השלישי, משמע צירוף עבירות של הפרת הוראה חוקית, גניבת מכשירי טלפון, תקיפת בת זוג, ושיבוש מהלכי משפט. עם זאת, מהפסיקה שלהלן ניתן ללמוד על מדיניות הפסיקה הרלוונטית:

- עפ"ג (מרכז) **אדרי נ' מדינת ישראל** (6.7.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים, הפרת הוראה חוקית, והיזק בזדון. הנאשם משך בשערות אשתו, איים על חייה, ונכנס לביתה בניגוד להוראת בית משפט. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים

בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופיצויים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם, הקל בעונשו של הנאשם, והטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 200 שעות חלף המאסר בדרך של עבודות שירות;

- עפ"ג (מרכז) 47258-05-13 י.פ. נ' **מדינת ישראל** (13.10.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ניסיון תקיפה ושיבוש מהלכי משפט. בית משפט השלום גזר על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ת"פ (רמ') 44270-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.11.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים והפרת צו שנועד להגן על אדם. הנאשם שפך על בת זוגו בירה, דחף אותה מספר פעמים, הפילה וחנק אותה בידיו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר כמניין ימי מעצר, מאסרים על תנאי וענישה נלווית.

- ת"פ (ת"א) 18193-01-11 **מדינת ישראל נ' כהן** (8.8.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה, איומים, הפרת הוראה חוקית שיבוש מהלכי משפט והטרדה באמצעות מתקן בזק. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את העבירות הנזכרות נע בין מאסר לתקופה של 3 חודשים ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים. כן הרשיע בית המשפט את הנאשם בתיקים נוספים שצורפו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית המשפט גזר על הנאשם בגין כל התיקים יחדיו עונש של מאסר לתקופה של 8 חודשים, הפעיל המאסרים על תנאי, ולצד זאת הטיל על הנאשם מאסרים על תנאי ופיצויים;

- ת"פ (ראשל"צ) 7226-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו זגילה** (11.2.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות הפרת הוראה חוקית ותקיפה, זאת לאחר שהפר תנאי מעצר בית וכן סטר מספר פעמים בפניה של בת זוגו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים, לצד מאסרים על תנאי וקנס;

- ת"פ (קריות) 19928-03-11 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (12.7.11): בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של הפרת הוראה חוקית, תקיפה סתם והסגת גבול. הנאשם הגיע לדירת המתלוננת נכנס דרך חלון המטבח ותקף אותה. לאחר מכן, ניסה הנאשם ליצור קשר עם המתלוננת חרף ההוראה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים, במצטבר למאסר שבו היה נתון, באותה העת, לצד מאסר על תנאי;

- ת"פ (ת"א) 5489-05-10 **מדינת ישראל נ' כלבוני** (16.10.10): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של הסגת גבול, איומים, שיבוש מהלכי משפט, תקיפת בת זוג, שתי עבירות של גניבה וכליאת שווא. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים ומאסר על תנאי;

- ת"פ (דמ') 1237-07 **מדינת ישראל נ' כהן** (28.6.10): בית המשפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גניבה והפרת הוראה חוקית בכך שפנה למתלוננת, סטר על פניה, דחף אותה ואף נטל את הטלפון הסלולארי שלה ללא הסכמתה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 2 חודשים, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצויים למתלוננת בסכום של 750 ₪.

29. מכאן, כי לאור מדיניות הענישה, תוך התאמתה לנסיבות העניין, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא האישום השלישי נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 8 חודשים, וזאת לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה

30. בקביעת העונש ההולם בתוך כל מתחם ומתחם, לקחתי בחשבון את **הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:**

לחובתו של הנאשם עומד בעיקר עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ורכוש; הנאשם לא נרתם להליך של שיקום; מדברי המתלוננת, שהעידה בפני בית המשפט, ניתן ללמוד על הקושי שבהמשך יחסיהם, ועל הקורבנות של המתלוננת.

לזכותו של הנאשם עומדת בעיקר הודאתו במיוחס לו וזאת בהזדמנות הראשונה, וכן הבעת הצער על מעשיו; הנאשם נתון, לראשונה בחייו, במעצר מאחורי סורג ובריח; המתלוננת ביקשה להקל עם הנאשם.

31. מכאן, כי העונש ההולם מצוי במחציתו של כל אחד ממתחמי הענישה, והוא כולל עונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצויים. מצאתי לנכון להטיל עונש אחד בגין כל האירועים, שיש בו כדי לבטא את מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם.

סוף דבר

32. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, וזאת בניכוי ימי מעצרו מיום: 13.2.18 ועד 15.2.18, מיום 30.3.18 ועד 1.4.18 ומיום 3.4.18 ועד היום;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע נגד בת זוג, וזאת במשך 3 שנים מיום שחרורו;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון נגד בת זוג, או עבירה של הפרת הוראה חוקית, או שיבוש הליכי משפט, וזאת במשך 3 שנים מיום שחרורו;

ד. הנאשם ישלם למתלוננת, עדת תביעה מספר 1 בכתב האישום הראשון, פיצויים בסכום של 4,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.7.18 וב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' תמוז תשע"ח, 14 יוני 2018, במעמד הצדדים.

